

Chế giễu Từ Đạm

Từ Đạm làm quan đến Tuần Phủ thời thực dân Pháp, thường hay tỏ ra ham thích thơ văn, nhưng luôn luôn bị làng văn chế giễu, phản đối.

Muốn lưu danh đời sau, Từ Đạm đã đục lên vách chùa Non Nước bài thơ của mình, rồi đục đến đôi chân để... lưu kỷ niệm. Tản Đà đã làm thơ về việc này:

Năm ngoái năm xưa đục mấy vần
Năm nay quan lại đục hai chân
Khen thay đá cũng bền gan thật
Đứng mãi cho quan đục mấy lần.

Năm mẹ vua Khải Định mừng thọ 50 tuổi, Từ Đạm ra câu đối cho mọi người thi đối lại:

Tiệc thọ năm mươi mừng mẹ nước.

Có người đối:

Túi tham nghìn vạn chết cha dân.

Cũng có bản chép là:

Bạc thuồn chục một chết cha dân.

Một lần, có thầy nho không biết vì cớ gì, bị bắt giam vào ngục. Nằm trong lao, thầy nho chẳng lo lắng gì, cứ ngâm Kiều vang lên, Từ Đạm bảo:

- Anh đã hay Kiều như vậy, thử làm một bài thơ vịnh Kiều xem sao. Nếu hay ta sẽ tha.

Thầy nho đọc ngay:

Khép cửa phòng thu những đợi chờ
Mà em mất nét tự bao giờ
Chàng Kim đại gái sầu oan uổng
Viên ngoại chiều con chết ngắc ngư
Nợ trước nhẹ nhàng con đi Đạm
Duyên sau, dun dủi bố cu Từ
Mười lăm năm ấy bao nhiêu sướng
Còn trách làm chi đứa bán tơ.